

Position paper

Verzekeraars vrezen overmatige kapitaaleisen

10 maart 2010

Solvency II biedt een prima kader om risico's in kaart te brengen. Het geeft consumenten nog meer zekerheid dat de belangen die zij hebben ondergebracht bij verzekeraars, ook bij economisch stormtij zijn beschermd. Bij de laatste impacttest (QIS4) waren de uitkomsten grotendeels bevredigend. De Europese toezichthouderkoepel CEIOPS is niettemin aan de knoppen gaan draaien. Door het verkeerd afstellen van een op zich prima model zou invoering van Solvency II ingrijpende gevolgen kunnen hebben voor de branche én de consument. Verzekeraars die niet in staat zijn om het extra kapitaal aan te trekken dat nodig is op grond van de huidige voorstellen, zouden gedwongen kunnen worden om de premies te verhogen. Eerste berekeningen voorzien zelfs premiestijgingen tot 20-30% op sommige productsoorten. Verzekeraars vinden dat onnodig, onverstandig en onuitvoerbaar.

In position papers geeft het Verbond van Verzekeraars zijn mening, standpuntbepaling en argumentatie daarbij over een concreet vraagstuk of actuele ontwikkeling op het snijvlak van politiek, samenleving en verzekeringsbedrijfstak.

Gebruik (van delen) van de tekst van het position paper is toegestaan mits de bron wordt vermeld.

Dit position paper is tevens te vinden op de website van het Verbond van Verzekeraars: www.verzekeraars.nl onder de button 'Publicaties/Downloads/Position papers'.

Meer informatie over de inhoud van dit position paper 'Verzekeraars vrezen overmatige kapitaaleisen'

J. Alberts / J.W. Wits

telefoon: 070 - 333 87 64

e-mail: j.alberts@verzekeraars.nl

Dit is een uitgave van het
Verbond van Verzekeraars
Bordewijklaan 2
Postbus 93450
2509 AL Den Haag

Solvency II – goed voor consumenten én verzekeraars

De economische crisis heeft ertoe geleid dat de Europese instellingen zich hebben gebogen over maatregelen om toekomstige crises sneller te zien aankomen en daar adequaat op te kunnen reageren. Het Europees toezicht op de financiële sector moet worden versterkt. De financiële sector, inclusief de verzekeraars, steunt dit.

Omdat verzekeraars fundamenteel verschillen van banken heeft de Europese Commissie de Solvency II-richtlijn speciaal voor de verzekeringssector geschreven. De eerste aanzetten voor Solvency II werden overigens al tien jaar geleden ontwikkeld, dus ver voor de crisis. Solvency II beschermt consumenten tegen financiële of solvabiliteitsproblemen van verzekeraars, door het risico dat verzekeraars lopen scherp in kaart te brengen. De richtlijn is een EU geharmoniseerd, prudentieel toezichtstelsel dat sterk risicogeorieënterd en op economische principes gebaseerd is. Door die benadering komt er binnen de verzekeringsmaatschappijen nog meer aandacht voor risicomanagement. Dat maakt bedrijven veel stabielier en de kans op solvabiliteitsproblemen veel kleiner.

De verzekeringsindustrie in de EU verwelkomt Solvency II van harte. De Raad en het Europees Parlement hebben een goed akkoord bereikt. We zijn er stellig van overtuigd dat deze richtlijn een belangrijke stap vooruit is, zeker in het licht van de crisis en de gevolgen daarvan voor de verzekeringssector. Er worden belangrijke stappen genomen om tot effectieve regelgeving te komen om de consument te beschermen. Het is dan ook van het grootste belang dat de richtlijn wordt uitgevoerd zoals Raad en Parlement dat destijds voor zich zagen.

CEIOPS-adviezen trekken fundament weg onder Solvency II

Internationaal wordt Solvency II gezien als hét voorbeeld van een risico georieënterd toezichtstelsel. Daarom is het des te wranger dat nieuwe ontwikkelingen het fundament van de richtlijn dreigen aan te tasten. De Europese koepelorganisatie van toezichthouders – CEIOPS – werkt momenteel aan de technische uitwerking van de richtlijnen. Daarbij geeft CEIOPS een zeer conservatieve, beperkende en door angst gedreven interpretatie van de afspraken. Wanneer de Europese Commissie, die op basis van de adviezen van CEIOPS de besluiten neemt, hierin meegaat, heeft dat ingrijpende gevolgen. Dan moeten verzekeraars kapitaalbuffers aanhouden die veel hoger zijn dan oorspronkelijk de bedoeling was. Dat zal voor verzekeraars, maar ook voor consumenten een grote impact hebben.

Wat het voor verzekeraars kan betekenen

Solvabiliteit gaat over het vermogen van een verzekeraar om – ook in slechte tijden – te voldoen aan zijn verplichtingen. Daarbij wordt onder meer gekeken naar de verhouding tussen eigen en vreemd vermogen en de risico's op de balans van een verzekeraar, inclusief die van het beleggingsbeleid. De solvabiliteitseisen van Solvency II in de interpretatie van CEIOPS zijn significant hoger dan de eerdere test van QIS4 én van de huidige wettelijke normen voor solvabiliteit. Verzekeraars die onvoldoende kapitaal hebben om aan de buffers te voldoen die CEIOPS eist, zullen worden gedwongen om extra kapitaal aan te trekken. Op verzoek van het CEA heeft het Verbond een schatting gemaakt van de impact van de aanbevelingen van CEIOPS voor de Nederlandse verzekeringsmarkt. Berekend is dat de extra benodigde solvabiliteit door de CEIOPS-adviezen op 24 miljard euro komt. Deze onnodige overkapitalisering komt nog bovenop het extra kapitaal dat door de oorspronkelijke Solvency II-richtlijn werd voorgeschreven. Dit is duur kapitaal dat zij als buffers in hun bedrijven moeten vasthouden; dit vermogen kan dus niet worden geïnvesteerd in andere activiteiten. De voorgestelde regels zullen daarom de markt ondermijnen, leiden tot een consolidatieslag en daarmee minder concurrentie tot gevolg hebben. Alle oorspronkelijke doelstellingen en randvoorwaarden van Solvency II dreigen daarmee te worden losgelaten. Met name voor kleinere en gespecialiseerde verzekeraars voorzien wij problemen. Ook ontstaan er oneerlijke concurrentieverhoudingen tussen verzekeraars en pensioenfondsen, voor wie dan veel minder strenge kapitaaleisen gelden.

Wat het voor consumenten kan betekenen

Verzekeraars die volgens het CEIOPS-regime onvoldoende kapitaal hebben en aanvullend kapitaal moeten aantrekken, zien zich geconfronteerd met een forse kostenverhoging. Dat zal vaak worden doorvertaald in hogere premies. CEA – de Europese koepelorganisatie van (her)verzekeraars in Europa – komt op basis van eigen berekeningen op mogelijke premieverhogingen tot 20-30%. Daar staat nauwelijks meer zekerheid voor consumenten tegenover. Als het extra kapitaal dat verzekeraars nodig hebben, op de plank moet blijven liggen, is de economie bovendien een krachtige investeerder kwijt. Ook dat kan de consument raken. Tevens kunnen de beoogde richtlijnen leiden tot het wegvallen van aanbieders. Dan is er voor de consument minder te kiezen. De consument betaalt de rekening, zonder daar iets voor terug te krijgen.

Wat wij willen

De impact van Solvency II voor verzekeraars is al vier keer getest in zogenaamde *Quantitative Impact Studies* (QIS). Binnenkort komen de richtlijnen voor de volgende test, QIS5 naar buiten. Vanaf de zomer gaan de verzekeraars hiermee aan de gang. Het is van groot belang dat de Europese Commissie al vóór het inwerking treden van deze QIS5 tot een bijstelling komt, die teruggrijpt op de oorspronkelijke doelstellingen. Natuurlijk moeten we wel de invloed van de crisis op de marktrisico's meenemen.

We kunnen het ons niet veroorloven om de richtlijnen van Solvency pas bij te stellen nadat QIS5 de dramatische gevolgen van de CEIOPS-adviezen heeft aangetoond. Bijstelling moet nu al gebeuren.

Wij vragen de Europese Commissie, de Ministers van Financiën en de leden van het Europees Parlement om zich ervoor in te zetten dat het politieke akkoord dat zij hebben gesloten, overeind blijft. Solvency II was bedoeld om de consument te beschermen. De enorme veranderingen van de richtlijn, zoals CEIOPS die nu voorstelt, kunnen een averechts effect hebben.

Onderstaand (SII – Key concerns on Level 2) en in de bijlage treft u een inhoudelijke, technische reactie aan van de Europese koepel van verzekeraars, het CEA. Daarin worden onze zorgen gedetailleerd uitgewerkt.

SII - Key concerns on Level 2

Own funds

Key message:

- The economic market consistent balance sheet must be the starting point in defining 'own funds'. Accordingly, to classify expected future profits and differed tax assets in tier 2 or 3 would be contrary to the overall economic risk based approach of Solvency II.
 - It is of paramount importance that attention is drawn to the dramatic consequences the proposed approach can have on the ability for insurers to market their capital instruments and provide efficient protection at a reasonable price.
-
- In line with the Framework Directive, a market consistent balance sheet is to be used as the valuation basis for Solvency II
 - No hidden or implicit prudency layers should be included in excess of the market value of assets and liabilities
 - It is the purpose of the SCR to explicitly cover in a transparent and harmonised way, the risk that future values vary from the current market value estimates.

 - Failing to recognise the excess of assets over liabilities as Tier 1 is in contradiction with the overall economic risk based approach of Solvency II and has the potential to dramatically reduce the amount of eligible own funds to cover the SCR
 - The classification criteria set in article 93 (1) (b) (Main criteria for the classification into tiers) are intended solely for the classification of debt and contingent capital.
 - There is no rationale for applying the classification criteria to assets and liabilities, such as expected future profits and deferred tax assets, calculated in accordance with the economic valuation principles set out in the Directive.

 - Imposing stringent classification criteria and tier limits for subordinated debt and contingent capital will seriously hamper the capability of undertakings to raise capital at reasonable cost.
 - Classification criteria and tier limits are not only much more restrictive than specified in the framework Directive, but, in practical terms, they could seriously damage the capability of undertakings to attract any capital other than ordinary equity.

Key message

- There must be comprehensive arrangements for grandfathering existing instruments. This will remove uncertainty and avoid the risk of significant disruption to insurers' balance sheets and a "dash for cash" as insurers all seek to replace capital items facing premature obsolescence.

- There is a need for transitional provisions for hybrid capital to ensure a smooth transition with the new regime.
 - Grandfathering should apply on the basis of the classification criteria defined by the Solvency I regulatory framework as it is the only possible way for ensuring a level playing field.

Risk free rate, extrapolation and liquidity premium

Key message:

- Swap curves should be the basis for the basic risk-free yield curve
- Extrapolation should be based on a long-term macro-economic rate
- The illiquidity premium should apply to the valuation of insurance products based on the predictability of their cash-flows and/or the ability of the insurer to pass on any loss of the illiquidity premium due to a forced sale.

- The swap curve is the appropriate basis to for the basic risk-free yield curve.
 - Although Swaps do contain a small amount of credit risk, this is minimal due to collateralisation mechanisms. Government bond curves also cannot always be assumed to be risk-free (e.g. recent down grade of Ireland).
 - Government bond are issued based on government funding requirements – therefore there can be significant supply and demand imbalances across the curve. Whereas Swaps can be created to meet demand.
 - Swap rates are used by markets to price financial instruments.
 - The basic risk-free curve for each currency should be published by a central EU institution.
- For the points in the swap curve where the market is not liquid, it should be extrapolated to a long-term macro-economic rate.
 - Depending on the different market data available in each market, as well as whether the illiquidity of the market is caused by temporary or permanent illiquidity, this long-term rate could be based on either: a forecast of long-term central bank targets or an average of historically observed rates.
 - The extrapolated curve for each currency should be published by a central EU institution and apply in a transparent way across all (re)insurers.
- An Illiquidity premium should in principle apply to the valuation of all products with a different magnitude depending on the predictability of cash flows, and/or the ability of insurers to pass on any loss of the illiquidity premium due to a forced sale.
 - The illiquidity premium is a beneficial anti-cyclical mechanism – it is expected to be material under stressed market conditions whereas it is expected to be close to zero in normal conditions (thereby acting to reduce technical provisions under stress).
 - The illiquidity premium for each currency should be published by a central EU institution and apply in a transparent way across all (re)insurers.

Insurance, market and operational risks calibration

Key messages:

- The financial crisis cannot justify the excessive capital increases proposed by Ceiops, in particular for the non-market risks: insurance and operational risks. This would undermine the underwriting capacity of insurers.
- Any excessive capital charge for market risk could force the industry, as a major institutional investor in the financial markets, to de-risk their balance sheet by selling off part of their portfolios. This could affect the still fragile economic situation.
- If the current proposed calibration is maintained, then policyholders will face heightened costs and the lack of a competitive market from which to buy insurance and savings products.

- The calibration of market risks needs to be reviewed ahead of QIS5
 - Ceiops proposed significant increase in capital requirements for spread risk, which 3.5 times larger than QIS4, cannot be justified by the crisis.
 - As per article 111 of the FD, the equity risk module calibration should take into account of the likely reduction of the volatility in the value of those related undertakings arising from the strategic nature of those investments and the influence exercised by the participating undertaking.

- The data and the methods used by Ceiops for the calibration of Non-Life and Health insurance risks presented a number of flaws which resulted in inappropriate factors being proposed.
 - The industry stands ready to work closely with Ceiops on deriving appropriate calibration factors for Non-Life and health risks

Recognition of diversification effects and reinsurance

Key messages

- Diversification, in all forms and at all levels, are an integral part of how undertakings manage their business and as such should be given due recognition in the SCR and in the risk margin for technical provisions.
 - Failure to recognise diversification benefits would lead to:
 - capital requirements exceeding the 99.5% VaR over one year target required by the Framework Directive for the SCR.
 - market-consistent valuation of technical provisions not being achieved as additional prudent margins are incorporated into the risk margin
 - Due recognition should be given to risk mitigation techniques such as non proportional reinsurance which is particularly important for SMEs as it allows them to spread their risk and make a more efficient use of their capital.
- A market consistent valuation of technical provisions requires the recognition diversification effects in the risk margin.
 - The risk margin represents the amount needed to run the portfolio - it is not appropriate to ignore diversification between lines of business as this is based on a line by line transfer assumption which is not in line with the spirit of the Framework Directive and with how transfers take place in practice.
 - The degree of diversification across risk, which is explicitly recognized by correlation matrices in the Standard Formula, should be calibrated to 1/200 year event.
 - Independent risks should have a zero correlation.
 - Geographical diversification is a key risk mitigating tool for undertakings and as such should be given due recognition in the standard formula for the SCR
 - The fact that a winter storm in Sweden is independent from the claims experience in Portugal should be recognised in a truly risk based regime.
 - Due recognition to diversification effects should also be given at group level
 - Any limitations of the transferability/fungibility of capital should be recognised in the groups eligible own funds as per Art. 222 (4) of Directive 2009/138/EC which refers to solo SCRs rather than solo SCRs adjusted for diversification benefits.
 - The risk mitigating effects of non proportional reinsurance needs to be given appropriate recognition in the standard formula for the SCR

Undertaking Specific parameters

Key message

- The use of undertaking specific parameters is particularly important for SMEs who specialise in certain areas leveraging their historic ties, their specific understanding of their customer base and their expertise within particular products. Their “specialisation” should be recognised and the requirements to use USP should not be made overly demanding.

- The use of USPs put forward in recent Ceiops advice is restricted. This is because:
 - They are still many risk modules for which the use of USPs is still not foreseen (eg life risks)
 - For the risks where the use of USP is foreseen, companies will be required to meet very demanding data criteria before they are allowed to use USPs and the extent to which USPs will count in the formula will be very limited compared to how much the standard factors weight in the formula will be.